

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Το κόστος της προσαρμογής

Του Β. ΡΑΠΑΝΟΥ

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Eco/Fin για την υπαγωγή της ελληνικής οικονομίας στο άρθρο 104, παράγραφος 9, δεν πρέπει να εκπλήσσει κανέναν. Η μακρά πορεία από την ψευδεπίγραφη απογραφή μέχρι σήμερα ήταν γεμάτη από συνεχή λάθη και ερασιτεχνικούς σχεδιασμούς. Αποτέλεσμα είναι η Ελλάδα να γίνει η πρώτη χώρα στην οποία θα εφαρμοστούν αυτές οι αυστηρές διαδικασίες επιτήρησης.

Ίσως αξίζει να αναφερθούμε σε τρία σημεία της έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Πρώτον, το 2004 το έλλειμμα δεν οφείλεται μόνο σε υπερβάσεις των δαπανών λόγω Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και σε άλλες

Είναι πλέον σαφές
ότι η πολιτική της ήπιας
προσαρμογής
έχει φθάσει στο τέλος της

υπερβάσεις δαπανών και υστέρηση εσόδων. Αρα δεν φταίει για όλα η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά και η σημερινή, αφού η διαχείριση του 2004 είναι δική της. Δεύτερον, το ΑΕΠ το 2005 όχι μόνο δεν θα αυξηθεί κατά 3,9% όπως λέει η κυβέρνηση, αλλά και το 3,3% που προέβλεψε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το περασμένο φθινόπωρο είναι αισιόδοξο. Το πιθανότερο είναι η αύξηση του ΑΕΠ να είναι κάτω από το 3%. Τρίτο και πιο σημαντικό, η κυβέρνηση πρέπει μέχρι τις 21 Μαρτίου να υποβάλει πρόγραμμα στο οποίο να περιγράφονται τα μέτρα που θα εφαρμοστούν τόσο το 2005 όσο και το 2006 για να μειωθεί το έλλειμμα κάτω από το 3% του ΑΕΠ. Με απλά λόγια η πολιτική της ήπιας προσαρμογής δεν πείθει τους ευρωπαίους εταίρους και γι' αυτό ζητούν μέτρα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκτιμά ότι με βάση τον προϋπολογισμό του 2005 το έλλειμμα μπορεί να μειωθεί από το 5,5% το 2004 στο 3,6% το 2005 και στο 2,9% το 2006. Η πραγματικότητα όμως είναι πιο σκληρή, και αυτό επειδή το έλλειμμα του 2004 θα είναι σίγουρα πάνω από 6% ίσως γύρω στο 6,3%. Με βάση την εκτίμηση αυτή, και χωρίς πρόσθετα μέτρα, το έλλειμμα του 2005 θα είναι, κάτω από ευνοϊκές συνθήκες, περί το 4,5% του ΑΕΠ. Θα έχουμε δηλαδή το 2005 μια προσαρμογή γύρω στις δύο μονάδες του ΑΕΠ, πράγμα ίσως όχι δύσκολο, αφού η μιάμιση μονάδα θα προέλθει από τις δαπάνες των Ολυμπιακών Αγώνων, που δεν θα γίνουν το 2005. Αρα η ουσιαστική προσπάθεια για προσαρμογή θα αφορά μόνο μισή μονάδα του ΑΕΠ.

Το 2006 όμως, για να μειωθεί το έλλειμμα κάτω από το 3%, απαιτείται προσαρμογή γύρω στο 1,5% του ΑΕΠ, δηλαδή εξοικονόμηση πόρων περί τα 2,5 δισ. ευρώ, δηλαδή 750 δισ. δραχμές, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο. Θα αυξηθούν οι φόροι και ποιοι; Ποιες δαπάνες θα περικοπούν; Η ελληνική οικονομία μπαίνει και πάλι σε στενωπό.

Είναι πλέον σαφές ότι η πολιτική της ήπιας προσαρμογής έχει φθάσει στο τέλος της. Αν η κυβέρνηση δεν λάβει πρόσθετα μέτρα για το 2005, όπως υποστηρίζει ο υπουργός Εθνικής Οικονομίας, τότε το 2006 θα είναι μια πολύ δύσκολη χρονιά για την οικονομία μας. Θα χρειαστεί να αυξηθούν τα έσοδα και να περικοπούν πολλές δαπάνες. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει με ευχολόγια, αλλά με συγκεκριμένα μέτρα. Η νέα διακυβέρνηση θα υποστηρίξει και πάλι ότι φταίει το ΠαΣοΚ. Η αλήθεια όμως είναι ότι η ελληνική οικονομία μπαίνει σε κρίση και αυτό ξεκίνησε από την πολιτική εμπάθεια, τα λάθη και τους ερασιτεχνισμούς της κυβέρνησης. Η άσκηση της οικονομικής πολιτικής απαιτεί σοβαρότητα, να υπάρχουν σαφείς στόχοι, σχεδιασμός, συνέπεια, συνέπεια και αξιοπιστία. Μέχρι τώρα αυτά λείπουν. Μακάρι να τα βρούμε και το κόστος της προσαρμογής να μη γίνει δυσβάστακτο για τον Έλληνα φορολογούμενο.